

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 28 juli 2008 in zaak
nr. 07/46505 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij brief van 24 oktober 2003 heeft (hierna: de vreemdeling) zich bij de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie als schrijnend geval aangemeld.

Bij besluit van 26 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris), voor zover thans van belang, in het kader van de behandeling van het door appellant gemaakte bezwaar tegen het uitblijven van een beslissing op zijn verzoek om gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid, dit verzoek alsnog op inhoudelijke gronden afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 juli 2008, verzonden op 29 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Met hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd beoogt hij kennelijk het geschil in volle omvang aan de Afdeling voor te leggen, zonder aan te geven met welk onderdeel van de aangevallen uitspraak hij zich niet kan verenigen. Dit verdraagt zich niet met het hiervoor weergegeven grievenstelsel. Het aldus aangevoerde is mitsdien geen grief in de zin van artikel 85 van de Vw 2000.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

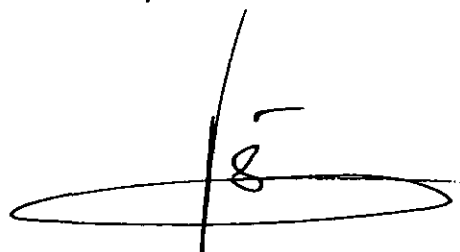
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 november 2008

91-592.

Verzonden: 24 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eiser stelt dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte zijn oordeel, dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op grond van klemmende redenen van humanitaire aard, heeft gehandhaafd. Eiser doet een beroep op de discretionaire bevoegdheid van verweerder, alsmede op het gelijkheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Hij verblijft bijna 20 jaar in Nederland en heeft zichzelf steeds staande weten te houden, zonder een beroep te doen op de sociale voorzieningen. Voorts heeft hij aangevoerd dat hij 'buiten de boot is gevallen' bij de uitvoering van de tijdelijke regeling witte illegalen en de zogeheten pardonregeling, waarbij volsurekt willekeurige criteria zijn gehanteerd. Hij voldoet over het algemeen aan de voorwaarden voor een vergunning op grond van onderhavige regeling.

3. Verweerder stelt zich onder verwijzing naar de ingediende stukken op het standpunt dat eiser niet voor de gevraagde vergunning in aanmerking komt.

4. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Bedoelde beperkingen zijn opgesomd in artikel 3.4, eerste lid, van het Vb 2000. Het derde lid van artikel 3.4 van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 luidt als volgt:

"Tenzij het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven een zodanig verband houdt met de situatie in het land van herkomst dat voor de beoordeling daarvan naar het oordeel van Onze Minister de indiening van een aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Wet noodzakelijk is, kan Onze Minister de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, verlenen onder een andere beperking, dan genoemd in het eerste lid."

5. Bij brief van 21 februari 2007 (Tweede Kamer, 2006-2007, 19637, 1131) heeft verweerder zijn beleid kenbaar gemaakt met betrekking tot de behandeling van de zogenaamde "14-1 verzoeken". In bedoelde brief zijn criteria opgenomen die relevant zijn bij het als schrijnend aanmerken van een verzoek. Er dient sprake te zijn van unieke omstandigheden, die specifiek op de betreffende individu van toepassing zijn. Omstandigheden die duiden op integratie in de Nederlandse samenleving zijn onvoldoende onderscheidend en leiden op zichzelf gezien niet tot verblijfsaanvaarding. Evenmin wordt aan langdurig verblijf zelfstandige betekenis toegekend. Steeds moet, naast een verblijfsduur van minimaal vijf jaren, sprake zijn van bijkomende klemmende redenen van humanitaire aard. In een bijlage bij bovengenoemde brief zijn acht omstandigheden genoemd, die klemmende redenen van humanitaire aard opleveren, en is daaraan een wegingsfactor toegekend.

6. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het samenstel van factoren dat door eiser is aangevoerd niet zodanig uitzonderlijk is en dat de omstandigheden van het geval van eiser niet zodanig schrijnend zijn dat hem een verblijfsvergunning met gebruikmaking van de in artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 neergelegde discretionaire bevoegdheid had moeten worden toegekend.

Zij overweegt hiertoe dat uit voormelde brief van 21 februari 2007 valt op te maken dat langdurig verblijf in Nederland onvoldoende onderscheidend is en op zichzelf niet leidt tot verblijfsaanvaarding. Verweerder heeft in redelijkheid kunnen oordelen dat de keuze van eiser om zijn verblijf in Nederland voort te zetten door verschillende procedures te doorlopen en de consequenties daarvan, zoals het feit dat hij geïntegreerd is, voor rekening en risico van eiser dienen te blijven. Dat er in het verleden regelingen zijn gecreëerd, waarbij het specifieke groepen vreemdelingen, die langdurig in Nederland hadden verbleven, werd toegestaan in Nederland te verblijven, maakt dit niet anders aangezien eiser niet tot één van die groepen behoort. Dat de toenmalige Staatssecretaris van Justitie, J. Cohen, aan een groep hongerstakers in de Haagse Agneskerk, waarvan ook eiser deel uit maakte, heeft toegezegd dat een uitzetting voor een beroep op de witte illegalenregeling niet fataal behoeft te zijn, kan niet tot een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel leiden, aangezien onderhavige procedure ziet op een aanvraag tot verlening van een vergunning op grond van schrijnende omstandigheden.

Ook faalt het beroep op het gelijkheidsbeginsel, aangezien niet voldoende onderbouwd of aannemelijk is geworden dat in gevallen, die gelijk zijn aan die van eiser, wel een vergunning is toegekend.

7. Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden de aanvraag van eiser heeft afgewezen.

8. Het beroep is derhalve ongegrond. Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

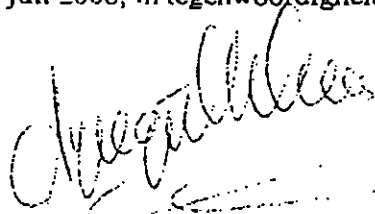
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. C. Fetter en in het openbaar uitgesproken op
28 juli 2008, in tegenwoordigheid van A. Erkan, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling
bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van
de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het
beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en
moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger
beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie
www.raadvanstate.nl).

afschrift verzonden op:

29 JULI 2008

S K V
Advocaten en procureurs

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 AUG 2008	
ZAAKNR.	200806601
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr. C.L. Koets-Bolhuis
Mr. A.R. Oosthout
Mr. drs. E. Tamas
Mr. F. Yildiz

Mr. C.W.E.M. Koets
Jur. Medewerker mr. C.L. Koets

Dhr. P. Salim
Medewerker mr. drs. E. Tamas

Aan de Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Fax:
070 3651380

Betreft: Hoger beroep tegen uitspraak van de Rechtbank Den Haag, Sector Bestuursrecht.

Geeft eerbiedig te kennen: te Turkije, van
Turkse nationaliteit, thans wonende te aldaar domicilie gekozen hebbende aan de
Laan Copes van Cattenburch nr. 105, ten kantore van de advocaat en procureur mr. C.L. Koets-
Bolhuis, die bepaaldelijk tot gevolmachtigde is gesteld om als zodanig dit hoger
beroepsschrift in te dienen en te ondertekenen:

Dat verder te noemen betrokkene, een uitspraak van de rechtbank Den Haag,
sector Bestuursrecht, hem toegezonden op 29 juli 2008, heeft ontvangen waarin het door hem
ingestelde beroep tegen de afwijzende beschikking op bezwaar van het Ministerie van Justitie,
ongegrond werd verklaard.

Betrokkene kan niet instemmen met deze ongegrondverklaring en wenst daartegen in hoger
beroep te komen op de volgende gronden:

Feitelijke achtergrond:

Betrokkene is, evenals veel van zijn landgenoten, waaronder een broer, omstreeks 1989
Nederland binnengekomen.
Hij heeft steeds middels het verrichten van arbeid in loondienst in eigen kosten van
levensonderhoud kunnen voorzien.
Sedert 1989 zijn er verschillende "legalisatie-rondes" geweest met betrekking tot het
legaliseren van het verblijf van illegalen.
Het idee achter die groepsgewijze legalisaties was uiteindelijk dat het voor een samenleving
ongunstig is indien te veel ongeregistreerde en daardoor ongecontroleerde vreemdelingen zich
een leven trachten te vormen in Nederland. Regularisatie van een illegale situatie is gunstig
voor de overzichtelijkheid van de samenleving.
Voorwaarden die op een bepaald moment redelijk voorkomen worden opgesteld en illegalen
die aan die ad hoc voorwaarden voldoen krijgen op zo'n moment een verblijfsvergunning.

Laan Copes van Cattenburch 105
2585 EX 's-Gravenhage

Tel: 070-3639968
Fax: 070-3561402

E-mail: mail@skv-advocaten.nl

Derdenrekening postbank 5230892 t.n.v. Stichting Oosthout en Tamas
Door de advocaten wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens tot de hoogte van het in het voorkomend geval uit te keren bedrag
conform de voorwaarden van de door hen afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering

Betrokkene heeft diverse rondes doorgemaakt en het boze lot trof hem steeds. Telkens voldeed hij net niet aan de toen bij die rondes gestelde voorwaarden. Nu, bij de laatste legalisatiekans mist hij het hebben aangevraagd van politiek asiel.

Zo kon het gebeuren dat de broer van betrokkene, met wie hij destijds naar Nederland was gekomen inmiddels een bloeiend bedrijf heeft kunnen opbouwen in Nederland, ook heeft hij een gezin kunnen stichten, kortom, het is hem goed gegaan. Betrokkene daartegen heeft vanaf 1989 als gedoogde geleefd en gewerkt en heeft helemaal niets kunnen opbouwen, terwijl zijn broer en hij in vrijwel niets relevants verschillen.

Te vrijblijvend heeft het ministerie van justitie en daarna ook de Rechtbank Den Haag overwogen dat telkens, maar zeker bij de 14-1 en generaalpardon-ronde, duidelijk kenbaar was wat de criteria waren en als men daaraan niet voldoet, heeft men pech.

Een op de persoon gerichte, van geval tot geval bekeken argumentatie ontbreekt in deze zaak en de ondergrondverklaring dient dan ook te worden vernietigd.

Met het verzoek: tot gegrondverklaring van dit hoger beroep en vernietiging van de uitspraak van de Rechtbank Den Haag.

Bepaaldelijk gevolmachtigde,

C.L. Koets-Bolhuis